

§ 2. Twórcom wynalazków pracowniczych i niepracowniczych przysługuje wynagrodzenie, ustalone i wypłacane na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) oraz w wydanych na jej podstawie przepisach o wynagradzaniu za pracownicze projekty wynalazcze, z uwzględnieniem zmian wynikających z postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 3. 1. Za wynalazki, których zastosowanie nie powoduje zmian w zakresie przydatności dla obrony Państwa produkowanego sprzętu, uzbrojenia lub materiałów, a obniża jedynie koszt ich produkcji bądź też jest uzasadnione innymi względami gospodarczymi — wynagrodzenie ustala i wypłaca jednostka gospodarki uspołecznionej właściwa ze względu na wytwarzanie przedmiotu, którego wynalazek dotyczy.

2. Za wynalazki, których zastosowanie powoduje jedynie zmiany w zakresie przydatności dla obrony Państwa (polepszenia jakości, warunków eksploatacji, naprawy, konserwacji, zwiększenia niezawodności i trwałości) produkowanego sprzętu, uzbrojenia lub materiałów, a nie obniża kosztów produkcji, oraz za wynalazki umożliwiające uruchomienie nowych produkcji sprzętu, uzbrojenia lub materiałów w zakresie obrony Państwa — wynagrodzenie ustalają i wypłacają organy wojskowe na zasadach określonych przez Ministra Obrony Narodowej w przepisach o wynalazczości w wojsku.

3. Za wynalazki, których zastosowanie powoduje jednocześnie zmiany w zakresie przydatności dla obrony Państwa produkowanego sprzętu, uzbrojenia lub materiałów (ust. 2) oraz przynosi efekty określone w ust. 1 — wynagrodzenie ustala jednostka gospodarki uspołecznionej właściwa ze względu na wytwarzanie przedmiotu, którego wynalazek dotyczy. Ustalenie wynagrodzenia w części dotyczącej zmian w zakresie przydatności dla obrony Państwa produkowanego sprzętu, uzbrojenia lub materiałów następuje w porozumieniu z odpowiednimi instytucjami podległymi Ministrowi Obrony Narodowej.

4. W wypadkach określonych w ust. 3 wynagrodzenie wypłaca jednostka gospodarki uspołecznionej właściwa ze względu na wytwarzanie przedmiotu, którego wynalazek dotyczy, z tym jednak że część wynagrodzenia wypłacona w wysokości dotyczącej zmian w zakresie przydatności dla

obrony Państwa produkowanego sprzętu, uzbrojenia lub materiałów zostanie jej zwrócona z funduszu pozostającego w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej.

5. Jednostka gospodarki uspołecznionej oraz organy wojskowe zobowiązane są do prowadzenia ewidencji dokonywanych wypłat wynagrodzeń.

§ 4. Jeżeli z powodu braku w gospodarce uspołecznionej odpowiednich warunków wynalazek przyjęty do wykorzystania nie może być niezwłocznie realizowany i zastosowany, twórcy wynalazku służy prawo do tymczasowego wynagrodzenia, ustalonego:

- 1) za wynalazki określone w § 3 ust. 1 — przez ministra właściwego ze względu na jednostkę gospodarki uspołecznionej wytwarzającą przedmiot, którego wynalazek dotyczy,
- 2) za wynalazki określone w § 3 ust. 2 — przez Ministra Obrony Narodowej,
- 3) za wynalazki określone w § 3 ust. 3 — przez ministra właściwego ze względu na jednostkę gospodarki uspołecznionej wytwarzającą przedmiot, którego wynalazek dotyczy; przepis § 3 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Twórcy wynalazku niezadowolonyemu z ustalenia wynagrodzenia służy prawo żądania ustalenia wynagrodzenia w trybie i na zasadach określonych w art. 113 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156).

§ 6. W odniesieniu do wynalazków mających zastosowanie w jednostkach podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych w sprawach określonych w § 3 ust. 2—5 i w § 4 pkt 2 — właściwy jest Minister Spraw Wewnętrznych i podległe mu organy.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Obrony Narodowej, Ministrowi Spraw Wewnętrznych i wszystkim zainteresowanym ministrom.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

122

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 maja 1964 r.

w sprawie zmiany granic miast Łabędy i Pyskowice w powiecie gliwickim i miasta Radzionków w powiecie tarnogórskim, województwie katowickim.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z miasta Łabędy w powiecie gliwickim, województwie katowickim wyłącza się przysiółek Czerwionka obejmujący z obrębem katastralnego Dzierżno:

- a) z karty mapy 5 parcele nr kat.: 28/1, 36/8—39/8, 56/46, 122/12, 123/13, 126/1, 127/8, 130/26, 131/26, 135/10—133/10, 140/7, 141/8, 143/11, 146/0.47, 147/47, 157/1, 163/1, 165/1, 167/1, 172/8, 173/3, 175/6, 176/6, 177/4, 178/4, 179/1, 181/1—184/1, 189/3, 191/3, 192/9, 194/12—

- 197/12, 198/9, 201/8—203/8, 204/1, 205/5, 209/8, 210/8—212/8, 213/11, 214/11, 215/25—225/25, 226/26—235/26,
b) z karty mapy 7 parcele nr kat.: 7, 9, 11, 13, 24, 27, 32/8, 33/5, 37/17, 39/16, 42/17, 46/17, 52/17, 56/17, 57/17, 59/16, 51/25, 70/18, 71/17, 73/16, 75/8, 76/8, 77/8, 78/6, 82/26, 83/17, 93/17, 98/17, 99/17, 100/16, 102/16, 102/17, 103/17, 105/17, 106/17, 107/6—109/6, 112/17—126/17, 129/16, 143/17—148/17, 149/16—166/16, 168/10, 169/16, 170/10, 171/23, 173/16, 174/16, 175/28, 176/28, 177/0.8, 189/8—191/8, 192/17, 193/17, 194/0.8—197/0.8

i włącza się go do miasta Pyskowice w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Z miasta Radzionkowa w powiecie tarnogórskim, województwie katowickim wyłącza się część obrębu katastralnego Radzionków obejmującą:

- a) z karty mapy 15 parcele nr kat.: 97—106 i 194,
- b) z karty mapy 16 parcele nr kat.: 30/24, 125—140, 195 i 197

i włącza się ją do gromady Bobrowniki w tymże powiecie i województwie.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

123

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 maja 1964 r.

w sprawie ustalenia stawek podatku obrotowego dla zakładów gastronomicznych i pensjonatów.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449, z 1955 r. Nr 22, poz. 139, z 1960 r. Nr 29, poz. 167 i z 1962 r. Nr 66, poz. 327) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Stawki podatku obrotowego ustala się w wysokości:

- 1) 2% — od obrotów osiągniętych przez zakłady gastronomiczne nie prowadzące sprzedaży napojów zawierających alkohol;
- 2) od obrotów osiągniętych przez pozostałe zakłady gastronomiczne:
 - a) 3% — ze sprzedaży potraw i napojów o zawartości do 18% alkoholu,
 - b) 8% — ze sprzedaży napojów o zawartości alkoholu powyżej 18%;
- 3) 10% — od obrotów osiągniętych przez pensjonaty nie prowadzące sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu.

2. W wypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449, z 1955 r. Nr 22, poz. 139, z 1960 r. Nr 29, poz. 167 i z 1962 r. Nr 66, poz. 327), podwyżka stawek tego podatku:

- 1) nie przekraczających 10% — wynosi 50% tych stawek,
- 2) przekraczających 10% — wynosi liczbę 5.

§ 2. Tracą moc rozporządzenia Ministra Finansów:

- 1) z dnia 19 maja 1954 r. w sprawie obniżenia stawki podatku obrotowego dla zakładów gastronomicznych (Dz. U. Nr 32, poz. 132),
- 2) z dnia 27 sierpnia 1960 r. w sprawie obniżenia stawki podatku obrotowego dla niektórych zakładów gastronomicznych i pensjonatów (Dz. U. Nr 42, poz. 254).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1964 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

124

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 23 maja 1964 r.

w sprawie zwalczania mączniaka rzekomego tytoniu.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do chorób roślin podlegających zwalczaniu zalicza się mączniak rzekomego tytoniu (*Peronospora tabacina* Adam) w uprawie wszystkich gatunków roślin z rodzaju tytoniu (*Nicotiana*) oraz w uprawie papryki (*Capsicum annuum* L.) w okresie przed wysadzeniem jej na pole.

2. Określenie „mączniak rzekomy tytoniu” oznacza wszystkie stadia rozwojowe tego grzyba (zarodniki przetrwalnikowe — oospory i zarodniki letnie — konidia).

§ 2. Obowiązek zwalczania mączniaka rzekomego tytoniu ciąży na osobach i instytucjach uprawiających rośliny określone w § 1, nie wyłączając roślin ozdobnych z rodzaju tytoniu.

§ 3. 1. Zwalczanie mączniaka rzekomego tytoniu na wszystkich gatunkach roślin z rodzaju tytoniu (*Nicotiana*) polega na:

- 1) używaniu do siewu wyłącznie odkażonych nasion, a w razie uprawy tych roślin na podstawie umów kontraktacyjnych zawartych z przedsiębiorstwem państwowym — na używaniu do siewu wyłącznie nasion zaprawionych, dostarczonych przez te przedsiębiorstwa,
- 2) niesadzeniu roślin na polach, na których w roku ubiegłym wystąpił mączniak rzekomy tytoniu,
- 3) usuwaniu resztek roślin z pól po dokonaniu zbioru i niszczeniu ich przez spalanie lub przykrycie warstwą ziemi grubości co najmniej 20 cm,
- 4) zapobiegawczym stosowaniu na roślinach w inspektach i rosnadnikach oraz w uprawie polowej zabiegów przy pomocy przeznaczonych do tego celu środków chemicznych,